

Debreczeny György

SZERENCSESEBB KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT

– *Kollázs Tandori Dezső Evidenciátörténetek c. művéből* –

a mennyezeten és a padlón járó beteg
lehet-e pöfeteg fekvőbeteg
lehet-e ő pöffeszkedő
mely helyettesít valami egyebet
a galóca piros kalapban
ölheti-e vajon a legyeket
ennyi az ambícióm ilyenben
ha az ember nem akar mondani
többé semmit semmi semmiséget
akkor minden aszerint lesz ahogy van
ó nyájas olvasó hogy van ön
ha mások beszélnek van remény
hogy legalább nem halljuk őket
ezek ilyen abszolút pillanatok
úgy kell élnem mintha mise
mintha mi se történt volna
vagy csak ögyelegnem kellene
tollázkodni a nagy fűfészek előtt
tudnak a végső dolgok gondolni velem
hagyjuk a tan(k)okat hagyjuk
a vésetet a művésetet
művészetet akartam ideírni
saját hallottamnak kongatom magamat
hátha ez volna az abszolút hallás
engem nem lehet elrontani ilyenekkel
ismétlődések is adódnak majd
a költészetnap műsorba szeretnék
pár kilót leadni magnókazettán
találkozni és nem találkozni veszélyes
a picca átírható lenne pitlire de minnek

lehetne még otthonosabban
kalapot emelni a galóca előtt
vagy helyette öldösni a legyeket
ugyanakkor az élet rendje szar
a szar átírható lenne kakira
anyám és feleségem elég vitamint
nyomelemet halmozott belém
szerencsésebb körülmények között
mégis a mennyezeten
őgyelegnék én a múzeumban
vagy feküdnék törvényesen a padlón

A NYÁRI ALKONYOK NYOMA

– *Kollázs Tandori Dezső verseiből* –

kezdhetjük élve a felejtést
kezdjük viszont az írógép
billentyűit nem látni
igaz a szívbillentyűket sose látjuk
a dosszién még érezni látni
a nyári alkonyok nyomát
nem szereztük meg a kellő ismereteket
a két- és a háromhegyű billentyűről
meg a félhold alakúról
színes gesztenyeszirmok
borították a dossziét és a naptárt
más városban is van ilyen
ez volt a cselekmény
felhajtotta gallérját a nyári alkony
nem tudok mindig veled szórakozni
mondta a dossziénak és a gesztenyefának
törödnöm kell a szívbillentyűkkel is
és újra el kell kezdenem a visszagondolást
a felejtésre
a nem látásra

ábrázoljam
itt a strandnál ahova fürödni sose jártunk
sose állt meg a villamos itt
ha volt felszálló vagy leszálló madár
a villamos vad gesztenyefák lombjából
hallja a kinti verebek összefüggő zaját
talán ezért nem jut eszébe megállni
pedig a test a testem a járdasziget
szélén vagy közepén szóval ott vagyok én
és ott van a kezemen a madár
azt mondja: glijüüüpp víjüüüppüüpp
víjüpp és fréjtyüökökk

Utazás (akril, vászon, 40 x 40 cm, 2018)